

bo‘lib, aksincha kam hududlarda esa yanada kamayib boradi, ba‘zi hollarda bu teskari bo‘lishi ham mumkin. Bunga albatta, hududlarning o‘zlashtirilganlik darajasi, ijtimoiy-iqtisodiy, siyosiy va boshqa ko‘plab omillar sabab

bo‘ladi. Shu kabi omillarga bog‘liq holda aholi zich yashaydigan hududlarda ishchi kuchining ortiqqligi, kam hududlarda ularning yetishmasligi kabi muammolar kelib chiqadi.

Adabiyotlar

1. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining 2022-yil 28-yanvardagi «2022–2026-yillarga mo‘ljallangan Yangi O‘zbekistonning taraqqiyot strategiyasi to‘g‘risida»gi PF-60-son Farmoni.

2. Тожиева З.Н. Ўзбекистон аҳолиси: ўсиши ва жойлашиши (Монография). – Т.: «Фан ва технология», 2010. 276-б.

3. <https://navstat.uz>- Namangan viloyati statistika boshqarmasi sayti.

4. Tojiyeva Z., Omanova K., Pardayev N., Jaloliddinov N., Musayev B., Khursanov S. Regional Characteristics in the Dynamics and Location of the Rural Population of the Republic of Uzbekistan. E3S Web of Conferences 491, 04004 (2024). <https://doi.org/10.1051/e3sconf/202449104004>.

REZYUME. Mazkur maqolada kichik hududlar ijtimoiy-demografik rivojlanishi xususiyatlari, aholi soni dinamikasidagi o‘zgarishlar, aholisi tarkibi, oilaviy, yosh tarkiblari mahalla fuqarolar yig‘inlari kesimida tadqiq etilgan.

РЕЗЮМЕ. В статье исследованы социально-демографические развития маленькой территории, изменении динамики численности населения, состав населения, семейный, возрастной состав населения по разрезу сходы граждан махалли.

SUMMARY. The article examines the socio-demographic development of a small territory, changes in the dynamics of the population, the composition of the population, family, age composition of the population by the section of citizens' meetings of the mahalla.

АҲЫЛЛЫҚ ОРЫНЛАРҒА ГЕОГРАФИЯЛЫҚ ТӘРЕПТЕН СЫПАТЛАМА

Г.Б.Утепова – география илимлериниң кандидаты, доцент

Қ.К.Узақбаев – география илимлери бойынша философия докторы

Әжинияз атындағы Нөкіс мәмлекетлик педагогикалық институты

Таянч сўзлар: кишлоқлар, кишлоқнинг географик жойлашуви, аҳоли пунктлари, кишлоқ хўжалигига ихтисослашган кишлоқлар, ихтисослаштирилмаган кишлоқ хўжалиги кишлоқлари, аралаш (агросаноат) кишлоқлар.

Ключевые слова: деревни, географическое расположение деревни, населенные пункты, специализированные сельскохозяйственные деревни, неспециализированные сельскохозяйственные деревни, смешанные (агропромышленные) деревни.

Key words: villages, geographical location of villages, settlements, villages specialized in agriculture, villages that did not specialize in agriculture, mixed (agro-industrial) villages.

Кирисиў. Аўыллар қала ҳәм қала типиндеги елатлы пунктлердиң сырттағы аймақлары болып олар аўыл хожалығында үзликсиз пайдаланатуғын жерлер ҳәм де тураклы халық жасаў орынлары есапланады. Аўыллық орынлар географиялық картада ареал, майдан көринисинде болып, ондағы аўыллық елатлы пунктлери болса ноқат тәризли формада сәўленеди. Аўыллар жәмийеттиң социал-аймақлық шөлкемлесий библиги есапланады.

Аўыллар қалаларға салыстырғанда халық жасаў орнының әйемги формасы болып, әйемги заманларда дәслепки халық мекан-жайлары қала ямаса аўыл деп аталмаған. Аўыллардың пайда болыўы социаллық мийнеттиң бөлистирилиўинде суўғарылатуғын дийқаншылық тараўларының раўажланыўы менен тығыз байланыслы. Суўғармалы дийқаншылық илгери заманда тәбийий суў ағымынан пайдаланған жағдайда алып барылған, кейинирек болса, суўғарыў системалары (бөгет, жап, салма ҳ.т.б) ҳәм қураллары (шығыр) тийкарында раўажланған. Әлбетте, бундай суўғарыў системалары ямаса ҳәзирги заман тили менен айтқанда ирригация инфрасистемаларын жаратыў, пайдаланыў ҳәм оларды қорғаў кең жәмийетшилик мийнетин жеңиллестириў, халықты бир орында ҳәм биргеликте жасаўына тийкар болған. Дәрйалар, сайлар, суў сақлағышлар ҳәм ирригация каналлары аўыллық орынлардың географиялық жайласыўын белгилеп

берген. Суўғармалы дийқаншылықтың раўажланыўы тийкарында ири аўыллар пайда болған.

Аўыллар көбинесе төбеликлерде, таў етеклеринде жайласады. Бундай микрогеографиялық орын стратегиялық тәрәптен ҳәм де жер асты суўы қәддиниң көтерилюи нәтийжесинде жүзеге келетуғын изейдиң алдын алыў ушын да қолайлы есапланады. Тәбийий географиялық фактор аўыллардың шөл, оазис ҳәм алап, таў ҳәм таў алды аймақларда жайласыўы, турак-жай қурылысы ҳәм олардың регионлық өзгешеликлерин белгилеп береді. Соның менен бирге, ҳәр қыйлы тәбийий апатлар жүзеге келиў мүмкиншилигине ийе (сел алыў, опырылыў, жер силкиниў, күшли самал ҳ.т.б.) аймақларда жайласқан аўыллар қолайсыз географиялық орынға ийе. Демек, аўыллық орынлар тәбийий географиялық шараят пенен үзликсиз байланысқанлығы себепли, аўыл хожалығы да тиккелей тәбийий шараят тәсиринде қәлиплесип ҳәм раўажланып аўыллық орынлар географиясына тураклы тәсир етеди.

Жәмийет турмысындағы раўажланыў ҳәм кейинги өзгерислер нәтийжесинде аўыллардың әсте ақырын қалаларға айланыўына ҳәм тураклы раўажланып барыўына себеп болған. Әйне усы дәўирлерден баслап социаллық турмыстың аймақлық дүзилисиниң тийкаргы еки формасы аўыллар ҳәм кейинрек қалалар пайда болған.

Әдебиетларға шолыў. С.А.Ковалев елатлы пунктлердиң жайласыўына төмендегише баха береді. Белгили бир аймақтағы адамлардың турмыс кешириўи, зәрүрли материаллық шараятларды жаратыўы, жасаўы ушын мөлшерленген қолайлы, анық орыны бул – “елатлы пунктлер жыйындысы” [5:46] деп атаўды усыныс етеди. Халықтың территориялық жайласыўы бир-бири менен өз-ара байланыслы болып, ҳәр қыйлы өлшемдеги көринисте сәўлеленеди, сондай-ақ ҳәр түрли ўазыйпа ҳәм функцияларды орынлайды. Елатлы пунктлердиң жайласыў формасы ҳәр қыйлы көлемде болыўы менен бирге территориялық өзгешеликке де ийе. Бул өзгешелик олардың экономикалық тәрәптен өзлестирилиў дәрежесин көрсетеди.

А.И.Алексеевтин пикиринше аўыллық орынлардағы елатлы пунктлер тәбийий ресурсларға тийкарланып жүзеге келеди. Оның баслы өндирилс функциясы жер ресурсларын эксплуатация етиў нәтийжесинде аўыл хожалық өнимлериниң айырым бөлегин өзи ушын пайдаланыў, айырым бөлегин болса сатыў ушын өндириўден ибарат болып табылады [4:11]. Аўыл халқы жасайтуғын елатлы пунктлар тарийхый дәўирлерден бери көбирек тәбийий географиялық факторлар нәтийжесинде жүзеге келген ҳәм усының тийкарында хожалық формалары раўажланған. Сол себепли көпшилик аўыллар суў ресурслары мол аймақларға жақын дийханшылық ҳәм шарўашылық пенен шуғылланыў мүмкиншилиги қолай, тәбийий ресурслар базасы тийкарында жайласқан. Географиялық орталық ҳәм тәбийий шараят аўыллық елатлы пунктлердиң жайласыўын белгилеп береді.

Талқылаў ҳәм нәтийжелер. Аўыл халқының географиялық орталық ҳәм тәбийий шараят пенен соншелли беккем байланысқанлығы олардың турмыс тәризи, жасаў жағдайлары, ҳәттеки минез-кулкында да тәбийийликти ҳәм әпиўайылықты келтирип шығарған. Қала халқының өзгешелиги жасаў орталығының тәсиринде жаңалықларға умтылыўшылығы, оларды тез қабыл етиўи ҳәм өзлестириўи менен көзге тасланады. Қалалар аўыллардан ажыралып шыққан яғный, қалалар аўыллардың раўажланған формасы. Жер жүзиниң ең әйемги қалалары Жақын Шығыс, ҳәзирги Израил, Иордания, Сирия мәмлекетлери аймағында кәлиплеккен.

Бизиң шараатымызда аўыллар “қыслаў” мәнисин аңлатыўы да бийкар емес. Себеби, жақын өтмиште жергиликли халық жазғы ҳәм гүзги атыз жумысларын (бағшылық, шарўашылық, дийқаншылық) тамамлағаннан кейин, жыйналған зүрәтлер дән, мийўе, отын ҳәм басқа зәрүрли өнимлер менен қыс айын өткерий ушын аўылларға қайтқан. Сондай-ақ, халық аўызеки тилинде “жазлаў” деген термин де ушырасады. Бул өз гезегинде шарўашылыққа тийкарланған сөзлик болып, аўыл адамлары бәхәр келиўи менен шарўа маллары ушын қолайлы кеңисликлерге (дала ҳәм ярым шөллерге) көшип ҳәм гүз айының ақырында шарўа маллары менен қыслаўға қайтып келетуғын болған.

Аўыл ҳәм қалалар айрықша географиялық жуплық болып, биреўиниң раўажланыўы екіншисине байланыслы. Оларды бүгинги күнде бири-бирисиз көз алдымызға сәўлелендирип болмайды. Аўыллар ҳәм қалалар жәмийетте өзиниң салмақлы орнына ийе.

Аўыллық орынлар көбирек тәбияты менен шырайлы болса, қалалар саўлатлы имаратлары, заманағәй көринислери менен инсанды өзине тартады.

Аўыллық орынлар ямаса аўыллар тийкарынан аўыл хожалығы менен шуғылланатуғын халықтың аймақлық шөлкемлесиў формасы болып, ол мәниси жағынан география, әсиресе, экономикалық ҳәм социаллық географияның зәрүрли изертлеў объекти есапланады. Бирақ, аўыллық орынлар бул илим шеңберинде қалаларға қарағанда жүдә аз үйренилген. Қалалардың жәмийет турмысында жетекши орын тутыўы, жақын өтмиште аўылларға екінши дәрежели көз-қарас, аўылларды қалаларға айландырыў сиясаты, аўыллардың көп санлылығы ҳәм олар бойынша статистикалық мағлыўматлардың кемлиги ҳ.т.басқалар аўыллық орынлар географиясына салыстырмалы итибарсызлықты келтирип шығарды.

Аўыллық орынларды илимий тәрәптен үйренгенде олар жайласқан аймақтың тәбийий географиялық шараатына айрықша итибар бериў керек. Атап айтқанда, орынның климат шарааты, рельефи, суў ҳәм топырақ ресурслары ҳәм флорасына итибар қаратыў лазым. Оларға айрықша агроландшафт, аймақлық комплекс ямаса аймақлық социал-экономикалық система ретинде методологиялық қарым-қатнаста болыў керек. Усыннан келип шығып, аўыллық орынларды комплекс үйрениўде системалы қатнаста болыў, аймақтың тарийхый басып өткен жолы ҳәм мүмкиншиликлерин есапқа алыў зәрүр. Оларды статистикалық, тарийхый ҳәм географиялық тәрәптен салыстырыў, картографиялық көз-қарастан анализлеў, топарларға бөлиў, районластырыў ҳәм басқа да методлар тийкарында әмелге асырыў зәрүр. Сондай-ақ аўыллық орынлар географиясын үйрениўде социаллық мәселелер зәрүрли орын тутады ҳәм олар демографиялық процесслер сыяқлы халықлар географиясы менен де тиккелей байланыслы болады. Бунда аўыл халқының жасаў шарааты ҳәм турмыс тәризи, социал инфрасистема, геокрименоген, нозогеографиялық ҳәм геоэкологиялық жағдайлары анализ етилиўи керек.

Аўыллардың орынлайтуғын ўазыйпалары яғный функцияларына байланыслы илимий әдебиетларда (С.А.Ковалев, А.И.Алексеев) тийкаргы үш типке ажыратып үйренеди:

1. аўыл хожалығына қәнигелескен аўыллар;
2. аўыл хожалығына қәнигелеспеген аўыллар;
3. аралас (агросанаат) аўыллар.

Аўыллардың қәнигелесиўи ҳәм үлкен-кишилиги тийкарында олардың орынлайтуғын ўазыйпасы мудары өз күшин сақлап турады.

Аўыл хожалығына *қәнигелескен* аўыллар бағшылық ҳәм жүзимшилик, мийўе-палыз өнимлери, дәнли өнимлер ҳ.т.басқа суўғарылатуғын дийқаншылық ҳәм шарўашылық түрлери менен шуғылланады. Аўыл хожалық тармақларының “аўыл пайда етиў” мүмкиншилиги де ҳәр қыйлы болады. Салыстырмалы үлкен аўыллар суўғармалы дийқаншылық раўажланған аймақларда жүзеге келеди. Шарўашылықтың түрлери менен шуғылланған халықтың жасаў аймақлары онша үлкен болмайды.

Аўыл хожалығына *қәнигелеспеген* аўыллар тийкарынан ҳәр қыйлы жер асты қазылма байлықлары

мол аймақларда, темир жол тараўлары раўажланған орынларда, метеорологиялық станциялар тийкарында, туристлик хэм рекреациялық орынларда, каналлар, суў сақлағышлар хэм басқа да ирригация тармақлары менен байланыслы территорияларда қәлиплеседи. Бундай аймақларда әдетте өндириллик санаат тараўлары басым көпшиликти, ал дийханшылық хэм шарўашылық түрлери болса жүдә аз муғдарда болады. Бул аўыллардың халқы да онша көп болмайды. Өндириллик потенциалының үлкен болмаўы себепли бундай аўыллардың көпшилиги қала ямаса қала типиндеги елатлы пункт статусына ийе емес. Бирақ келешекте өндириллик санаат тараўлары жақсы раўажландырылса бундай аймақларды *қала типиндеги елатлы пункт* ямаса *киши қалаға* айландырыў мүмкиншилиги жоқары болады.

Аралас типтеги (агросанаат) аўыллар жоқарыдағы еки тараўдың раўажланыўы ямаса, әдетте аўыл хожалығы менен байланыслы санаат кәрханалар негизинде пайда болған. Бундай аўыллардың демографиялық потенциалы салыстырмалы үлкен болады. Демек, аўыллардың үлкен-кишилигин олардың атқаратуғын функциясы белгилеп береді. Бул елатлы пунктлер географиясының ең зәрүрли ызыамлықларынан бири болып табылады.

Аўыллардың үлкен-кишилиги олардың атқаратуғын функциясы менен бирге, халыққа хызмет көрсетиў хэм сервис тараўларының раўажланыў жағдайларыда хэр қыйлы болады. Аўыллық елатлы пунктлер тығыз

жайласқан аймақларда айрықша “аўыл агломерациясы” қәлиплесип, олар шеңберинде маятник тәризли миграция жүзеге келеді.

Жуўмақ. Жуўмақлап айтқанда аўыллар дем алыў орынларын рекреация хэм туризмди раўажландырыўда да үлкен әҳмийетке ийе. Өзине тән шырайлы тәбияты, көзди куўандыратуғын сулыў көриниси менен дыққатқа ылайық аўыллар көплек табылады. Атап айтқанда сай хэм булақлар бойындағы аўылларда хэр қыйлы дем алыў үйлериниң заман талабына сай ислениўи көплеген саяхатшылардың қызығыўшылығын арттырмақта. Әйне ўақытта аўыллық орынларда жергиликли, диний, агротуризм хэм экотуризмди раўажландырыў мүмкиншиликлери де жоқары. Өзбекстан Республикасында “Абат аўыл” дәстүриниң ислеп шығылыўы елимизде аўыллық орынларды хэр тәрәплеме раўажландырыўға мүмкиншилик жаратты. Елимиздеги хэр қыйлы зыярат орынлары, көп жыллық тереклер, үнгир хэм сарқырамалар, әжайып таў ямаса оазис ландшафтлары, миллий халық ойынлары, дәстүр хэм тойлары, тағамлары хэм кийим-кеншеклери де белгили дәрежеде туристлерди өзине тартпақта. Әсиресе хэр қыйлы археологиялық табылмалар, қорғанлар хэм төбеликлер, әйемги ирригация системасы илимий хэм халықаралық туризмди аймақлық шөлкемлестириўде әҳмийетли бағдар болып хызмет етпекте. Аўыллық орынларды географиялық тәрәптен үйрениўде жоқарыда сөз етилген пикирлерди есапка алыў мақсетке муўапық болып табылады.

Әдебиятлар

1. Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг 2020-йил 28-мартдаги “Аҳоли саломатлигини муҳофаза қилиш янада такомиллаштириш муносабати билан Ўзбекистон Республикаси ҳукуматининг айрим қарорларига ўзгартириш ва қўшимчалар киритиш тоғрисида”ги 187-сон қарори.

2. www.visasam.ru Николай Шувалов. Продолжительность жизни в мире по странам в 2023-2024 году.

3. www.dzen.ru Рейтинг продолжительности жизни по странам на 2024 год.

4. Алексеев А.И. Многоликая деревня: (населения и территория). –Москва: «Мысль», 1990. –С. 11.

5. Ковалев С.А. Сельское расселение. – Москва: МГУ, 1963. –С. 46.

РЕЗЮМЕ. Ушбу мақолада қишлоқ жойларнинг географик тавсифи ва қишлоқ жойларига хос хусусиятларнинг илмий баҳоси берилган.

РЕЗЮМЕ. В данной статье дается географическая характеристика сельских местностей и научная оценка особенностей, присущих сельским территориям.

SUMMARY. This article provides a geographical description of rural areas and a scientific assessment of characteristics inherent to rural territories.